

UFO NYTT

NR 3 2011

Abb. 108. Das Refren
Nach einer mittelalterlichen Darstellung

**Västerbergslagens
UFO - förening**

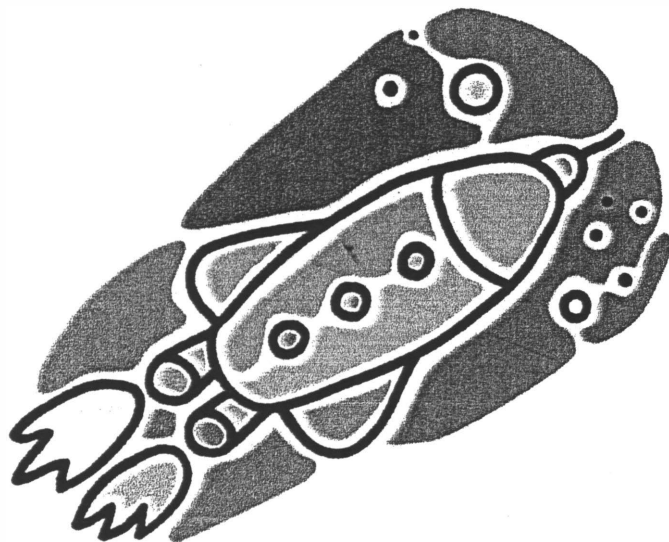
<http://come.to/vbufo>

0240 / 79146

INNEHÅLL NR 3

- 2 Förord
- 3-4 Tjugo år tillbaka
- 5-6 Hypnotiserad polisman..
- 7 Mysteriet med sjöarna (Sverige)
- 8 Schweiz
- 9-12 Obs i Bristol Park
- 13 Vitt ovalt föremål i Canada
- 14 Kretsande trianglar över Illinois
- 15 Artiklar från Illustrerad Vetenskap
- 16-17 Tysk raketforskare planerade...
- 18-19 Den har gjort mig blind.
- 20-21 Ett spöklikt orange ljus...
- 22-24 En tallrik omgiven av färgade ljus i en ring
- 25 UFO:n kan döda...

Sätt ut två tecken, plus eller minus, mellan några
av dessa siffror så att svaret blir det givna.

$$2\ 2\ 1\ 3\ 2\ 2\ 3\ 3\ 4\ 4\ 4 = 0$$

”Jag tänker aldrig på morgondagen, den kommer
tids nog.”

Albert Einstein

FÖRORD

En sommar är alldeles för kort. Nu får vi vänta på en ruggig höst, och en kall vinter, innan den hoppfulla våren är här igen.

Denna sommar har ju varit varm, men rätt fuktig...

UFO-aktiviteten har inte varit mycket att skryta med, - väldigt låg m.a.o. Det har i varje fall visats mycket spännande UFO dokumentärer På TV. Det har visats filmer där man kollat upp tidigare händelser, och s.k. "naturliga förklaringar". Dessa förklaringar har inte alltid visat sig varit korrekta. Många gånger har man i sin iver att "förklara bort" obekväma händelser fuskat bort rena fakta. Man ska nog vara kritisk åt båda hållen...

Vidare har vetenskapen numera kommit fram till att det förmodligen finns många livsbärande planeter. Många "nyheter" börjar komma fram, sådant som vi länge bara anat! Men vi märker nu att våra aningar börjar besannas och det är nog bara en tidsfråga tills man börjar tala om att det faktiskt går att ta kontakt med andra civilisationer.

Vi här och nu har kanske inte tekniken, men andra kanske har den sen länge!? Vår förmåga är nog bara i barnstadiet ännu. Vi är knappast fulländade varelser, med tanke på hur vi hanterar varandra och vår vackra planet.

Jorden ska föda många och det borde vara rättvist fördelat, -maten ska räcka till alla, men för att det ska fungera så måste alla människor jobba för samma mål! Paradiset var kanske den tid innan vi fick olika länder och härskare, -en tid då inte allt räknades i pengar...Jag tror inte man blir lyckligare av en massa mark och stora summor pengar. Dessa människor verkar sakna något eftersom många av dem måste använda droger och andra saker för att förgylla sin tillvaro...Andra måste arbeta ständigt för att överleva! Det ständiga uttrycket:har inte tid! ...för att tid är pengar.

Inget av alternativen är bra! Drömtillvaron vore det att man fick jobba med det man är bra på. Jobb till alla, om så bara för någon timme om dagen. Då fick alla känna sig behövda och kunna njuta av livet. Alla skulle få mat, boende och omvårdnad...

Nu önskar jag alla våra läsare en schön och solig höst. Njut av färgerna och den höga sköna luften. Var rädda om varandra. Lev nu! *Gudrun*

TJUGO ÅR TILLBAKA.

av

Brinsley Le Poer Trench.

I oktober 1948, i de skrivna orden av Edward.J. Ruppelt, tidigare huvudman för Project Blue Book undersökte flygande tefat " tredje stora sevärdheten 1948, Volym 111 av " De Classiska" som tog utrymme.

Vi har redan bevakat Matells tragedi, så bra som Chiles och Witted observation i de sista 2 upplagorna. Nu vill vi ta en titt på en märklig duell mellan löjtnant George. F. Gorman från Nord-Dakota Air National Guard hade med ett UFO.

Gorman flög mot Dakota stad i Fargo efter en flygning över landet. Omkring kl 21 på kvällen bestämde han sig för att landa efter flygning runt lokaliteterna en stund. Han tog kontakt med kontrolltornet och fick tillåtelse att göra så. En Piper CUB var på nedgång just före honom. Emellertid, han observerade andra föremål just då som passerade på höger sida. Han anropade kontrolltornet igen och var säker på att inga andra plan än CUB fanns i närheten. Jaktpiloten bestämde då att undersöka föremålen som han just hade sett. Så han närmade sig med sin F-51 in emot UFOt.

Gorman var nu ovanför föremålet vilket visade sig vara ett skinnande vitt ljus, blinkande av och på sen tag han ett djärvt beslut och stört dök ned emot det.

Sen, som Gerald Heard beskriver aktionen " snabb som en matador mot en anfallande tjur" föremålet " sidsteppade". Gorman fattade nu att föremålet var bara 3 dm eller mer i diameter. Plötsligt, gjorde det en snabb rörelse mot kontrolltornet, förföljd av den oförskräckte Gorman i sin F-51.

Vid 2000 meter vände UFOt och Gorman försökte utan framgång att komma närmare. Jaktpiloten och UFOt dök och gjorde egendomliga flygplansdueller som aldrig någonsin har inträffat i historisk avancerad flygning. Under tiden var det nära att det svartnade för ögonen på honom när han försökte att följa de otroligt täta svängande och roterande av UFOt vilket fullkomligt utmanövrerade honom. Dessa fantastiska luftdanser kom till ett slut när " Ljuset" plötsligt höjde sig upp i skyn och försvann med en väldig fart.

Kontrolltornet hade sett UFOt och observerat det genom nattekikaren. Enligt Ruppelt och 4 andra vittnen som såg föremålet, vilka inte såg hela handlingen, som senare beskrevs av Gorman. Det var piloten och CUB och hans passagerare, och 2 CAA-personal på marken.

Projekt Blue Book kom fram till att Gorman var duellerande med en ljus ballong. Ruppelt pekade ut i boken att många piloter har blivit förföljda av ljus. Ruppelt har alltid verkat för mig som en mycket vidsynt, förutsättningslös och duktig forskare. Emellertid, många människor måste ha känt ovisshet och tvekan över giltigheten av hans slutledning på detta noggranna tillfälle.

Gorman berättade för ATIC — undersökare "Jag hade ett tydligt intryck av att deras manöver var kontrollerad av tankearbete och förnuft". Kunde inte detta föremål ha varit fjärrkontrollerat av något rymdskepp några mil ovanför jorden.

Jag skulle tycka om att uppge vad Gerald Heard skrev i sin bok på liknande sätt "där finns ingen flykt att mäta sig med - som alla som var på detta kom överens om, detta var en intelligent guidning detta ljus". Detta är intressant, om kanske lite för mycket.

Vad är inte just nu intressant, men detta är uppmuntrande och intelligensen visade sig själv hänsynsfull. De önskade att lära om oss och de var inte bara begåvade på sättet de gjorde, men hänsynsfulla.

Sedan Gormans händelse 1948 har det varit andra fall inblandade i avlägsna kontrollerade ljus och i min underkastelse är det en liten och alltför lätt väg ut att skriva detta, i synnerhet om föremålet var en ljus ballong.

Ur Flying Saucer Review.

HYPNOTISERAD POLISMAN RAPPORTERADE OM SAMMANTRÄFFANDE MED EN INDIVID.

Följande redovisning är utdraget från en artikel vilken visades i NICAP's UFO-forskare i mars 1968.

Kl 2,30 på morgonen den 3 dec 1967,rapporterade polisofficer Schirmer i Ashland,i Nebraska, att det var ett skinande aluminiumfärgat UFO svävande någon meter över vägen.

Schirmer konstaterade att han kunde se ett rött ljus på insidan av föremålet,vilket var omkring 7 meter långt.

Då hans bil närmade sig på ett avstånd av 13-14 meter av det okända föremålet.Schirmer sade att föremålets ljus började att blixtra och UFOt steg upp till omkring 15-20 meters höjd. Sen skiftade det i en röd-orange stråle mot marken,sände ut ett skarpt genomträngande signalljud och försvann rakt upp.

Vi lär oss av detta att officer Schirmer senare var frågande under hypnos,vid Colorado projektet, berättelsen fortsätter:

Första vittnet att bli hypnotiserad under beskydd av Coloradoprojektet har rapporterat—under hypnos— en fantastisk observation som sades innebära en utomjordisk varelse som kommunicerade med ett " Tefat-innevånare" och en paralyserad stråle. Mötet hölls den 14-15 febr.

Polisofficer Herbert Schirmer var nöjd under hypnosen av Dr. Leo R.Springle,psykolog på universitetet i Wyoming, vilken är en NICAP—medlem.Coloradoprojektet har bekräftat att en polisman var orsak till UFO-studiegruppen på Boulder och hypnotiserad att berätta sin historia. Inga slutresultat har varit utsläppta av projektet, men en detaljerad historia var sänd till Omaha World Herald av en polisofficer som var närvarande under mötet.

Under hypnosen, talade Schirmer om för Dr Springle och projektets funktionärer att han såg föremålet.... då det svävade nära vägen.

Jag försökte med radio... sade polismannen." Jag hade den ena handen på min mikrofon och den andra på min pistol... men strålen av ljus som kom från undersidan av föremålet" höll" mig för att inte göra någonting".

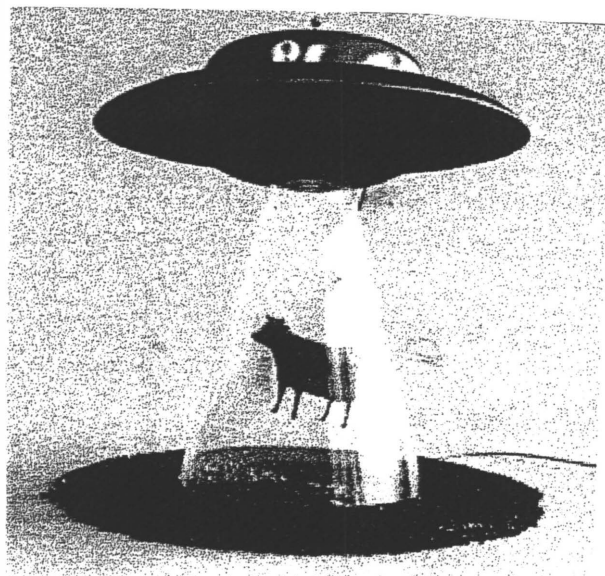
Enligt noteringar taget av Ashlands polischef William Wlaschin

under ett hypnotiskt experiment, sade Schirmer att strålen strömmade över hans bil med ljus, en liten mänsklig varelse, 1-1½ meter, kom från föremålet och närmade sig honom. Han sade också att "figuren" på sätt och vis kommuniserade med honom. Där fanns också andra varelser ombord på UFOt, Schirmer sa detta under djup trance. "De är inte från någon planet vi är bekanta med"... rapporterade Schirmer under hypnosmötet "De kom från en närbelägen galax.... och tänker att de har baser på Jupiter och Mars.. De berättade för mej att det var det första av tre möten jag skulle ha med dem... De nästa 2 kommer troligen före slutet av 1968. Schirmer sade också att UFOt "var manövrerat av tyngdlagen" och hämtade elektricitet från en närliggande kraftledning för att göra iordning ett kraftfält" kunde sätta stopp för andras angelägenheter med dem vid detta tillfälle".

NICAP är en undersökningsgrupp av fallen som gör det så genomgripande som möjligt. Vi hoppas att få tag i en hel redovisning av det hypnotiska experimentet, även om Colorado möjligen till slut kan komma fram till Dr Condon's slutliga rapport.

Det är NICAP's ståndpunkt att något påstått kontaktfall måste vara fullt bevisat före innan vi kan acceptera om det är sanning. I annat fall, kunde vi vara kritiserade—och inte ned rätta— som att frångå vår långvariga hållning av försiktighet och sakliga undersökningar. Så långt, vi vet att inga kontaktfall har mött testerna. De flesta av påstådda vittnen har varit tydligt opolitliga eller labila. Det har funnits några undantag, i så kallade "sammanträffade" fall (inga kommunikationsanspråk) där vittnena med gott anseende har rapporterat sig ha sett förmodligen utomjordiska varelser nära eller ombord på UFOt. Även här, ärliga fel av identifieringen är alldeles möjligt. Vi vet att inga fall bevisar bortom alla rimliga tvivel, även om vi tror att en viss skillnad kunde vara mellan liknande rapport "möten" och majoriteten av oacceptabla "kontakter" som berättats.

UR FLYING SAUCER REVIEW.

SVERIGE.

MYSTERIET MED SJÖARNA.

I Times den 5 april 1968 skrevs följande redovisning.

Någonting otroligt mäktigt hade sprängt ett mycket stort hål genom istäcket i en sjö i centrala Sverige, men forskare och militäre experter är osäkra om vad det var.

Hålet upptäcktes i förrgår nära Malung av 2 bybor, 700 meter stort område var gjort genom istäcket som var 3 foot (nära 1 meter) tjock.

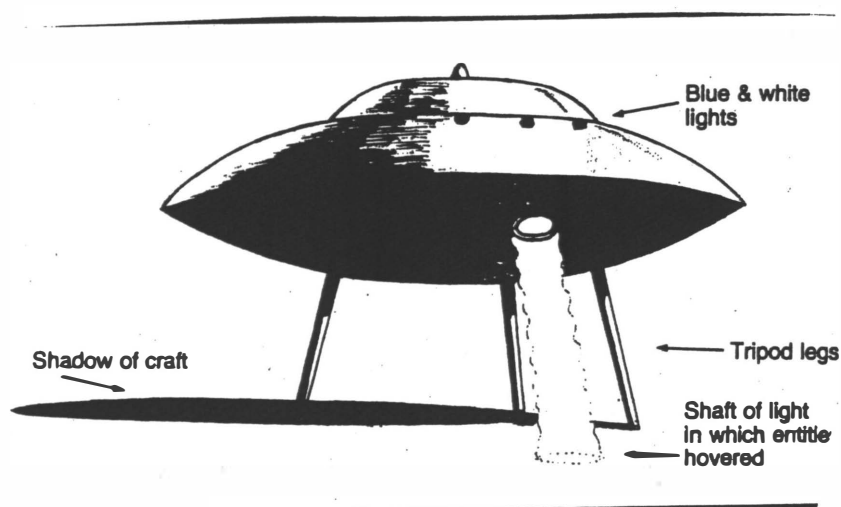
Försvarsdepartementet var meddelad om upptäckten av polis som sändt experter som skulle undersöka hålet.

Det fanns inga märken runt hålet, bara stora block av is som blivit uppkastat, vilket uppvisade att det som slagit ner i sjön var otroligt kraftfullt. Experterna tror att hålet är alltför stort för att ha gjorts av en meteorit. All information så långt drar den slutsatsen i början av undersökningen att det gör det tänkbart att sända ner dykare — enligt Reuter. The Guardian av den 8 april rapporterade ett annat hål i isen i Särna Dalarna, några km från Malung.

Rapporten fortsätter.

Polis och militäre experter kallades in till undersökning vilka inte kunde förklara hur hålet kommit till. Grodmännen sändes ner till Malung men fann ingenting i sjön som kunde ha gjort hålet. Emellertid, där fanns mycket sörja på botten. Det kunde ha slukat upp någonting, enligt tjänstemannen.....

Ur Flying Saucer Review juli 1968.

SCHWEIZ.

LANDNING I SCHWEIZ.

Av Roger.P. Perrinjaquet.

Strax efter midnatt den 10-11 oktober 1967, herr Ottmar Willi, en ungkarl 37 år gammal, och arbetade vid Brown och Boweris fabrik som finns i Oberhrendingen, nära Baden i Schweiz, som tittade mot himlen medan han rökte sin sista pipa innan han gick till sängs.

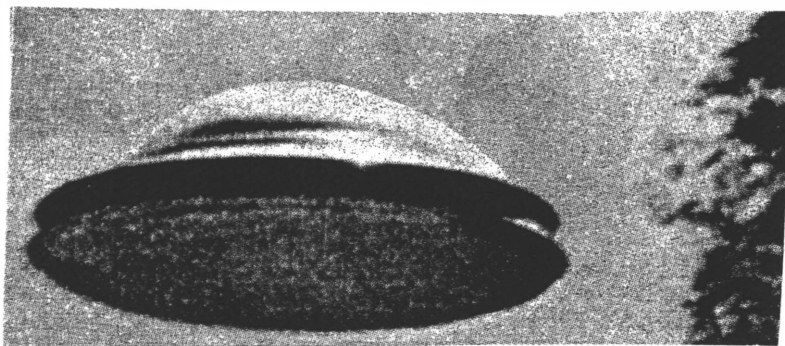
Plötsligt observerade han 3 föremål som var cylinderformade, i en vertikal position, varje topp hade en liten ljuskägla. De kom ner från skyn nära hans hus, en distans av omkring 50 meter och en höjd av 5 meter ovanför ett kornfält.

Cylindrarna var omkring 10 meter höga, med en diameter av 5 meter. De roterade sakta och herr Willi kunde se på övre delen av varje cylinder liknande små fyrkanter, och lysande ventiler i 2 rader. Dessa fönster, eller vad det var, sade herr Willi, belysningen av ljusen är jag inte duglig att beskriva, jag har inte sett någonting sådant tidigare. Där fanns också ett ljud, starkt, men inte obehagligt, vilket jag kunde jämföra med en svärm av bin. Plötsligt, en fallucka blev öppnad under ett av föremålen, och jag såg en sorts lina som var fästad i en behållare.

Denna behållare -- till sist antog jag att det var en behållare -- stannade på höjden av kornfältet och på exakt rätt ögonblick omgavs det av ett starkt ljus. Egendomligt nog, detta ljus, vilket kunde ha varit skinande på marken, belyste bara behållaren. Hela händelsen varade i 1 minut. Behållaren halades ombord igen och de 3 cylindrarna avlägsnade sig i väldig fart.

Jag nöp mig själv i armen för att vara säker på att det inte var en dröm, men jag kan försäkra dig det var ingen dröm. Faktiskt, efter detta hade jag svårt för att sova. Före hans upplevelse, trodde inte herr Willi att det fanns sådana saker som flygande tefat. Tyvärr, gick han inte till kornfältet följande dag då fältet skördades några dagar senare. Han kunde i såfall ha funnit märken eller kanske funnit något strå där kolven blivit tagen.

Ur Flying Saucer Review.

OBSERVATION I BRISTOL PARK.

Prästens och hans fru såg ett underligt marknivåobjekt.

Av Sqdn.--Ldr. Alastair Prevost.

Klockan 21,30 på kvällen den 27 april 1968, pastor Anthony. G. Millican, pastor av St.Christopher's, Brislington, hade tagit en promenad i skymningen med sin fru i den ödsliga Arnos Park. Parken är på Brislington--sidan av Bristol som är förort till West Country City som är en överskjutande del av Gloucestershire ini County av Somerset.

Det var tämligen en varm kväll efter en dag av ständigt regn. Sikten var god, med ingen vind och en klar sky, med bara omkring 38 % ljusöppningar. Det fanns inga flygplan i närheten.

Plötsligt utan förvarning fick paret se ett glödande "föremål" vilket visade sig sväva 2 meter ovanför marken med en uppskattad distans av 75-100 yards (65-90 meter). Det verkade att vara roterande och vidmakthålla en stadig position, under hela iakttagelsen.

Det ensamma kupolformade föremålet var beräknat att vara 4-5 meter högt och 3 -4 meter i omkrets. Det var fullständigt symmetriskt, det varken tilltog eller minskade i storlek, formen var konstant. Färgen utvändigt var lort-gul men insidan var benvit. Hela " Saken " var genomskinlig, krönet på toppen lutade bakom dess position och kunde ses genom objektet. Inget ljud hördes under observationen.

Tyvärr, fanns inget tillfälle för mig att besöka pastor Millican och hans fru, men jag är tacksam mot honom för hans villighet att besvara frågorna som jag sände honom. Varje moment och varje detalj han redogjorde inkluderas i denna artikel. I hans svar omnämnde han ett underligt kännetecken, nämligen en central eldpelare omkring 1-2 meter i höjd, men han kunde inte säga om det här var i fast form eller endast en yta av intensivt olika ljusstyrka.

Efter omkring 20 sekunder eller så, försvann föremålet och bleknade bort i mörkret. Vittnena rapporterade händelsen till polisen kl 22 denna kväll. Chefkonstapeln i Bristol var sen rapportera med en fullständig rapport. Boskopen av Bristol var också informerad.

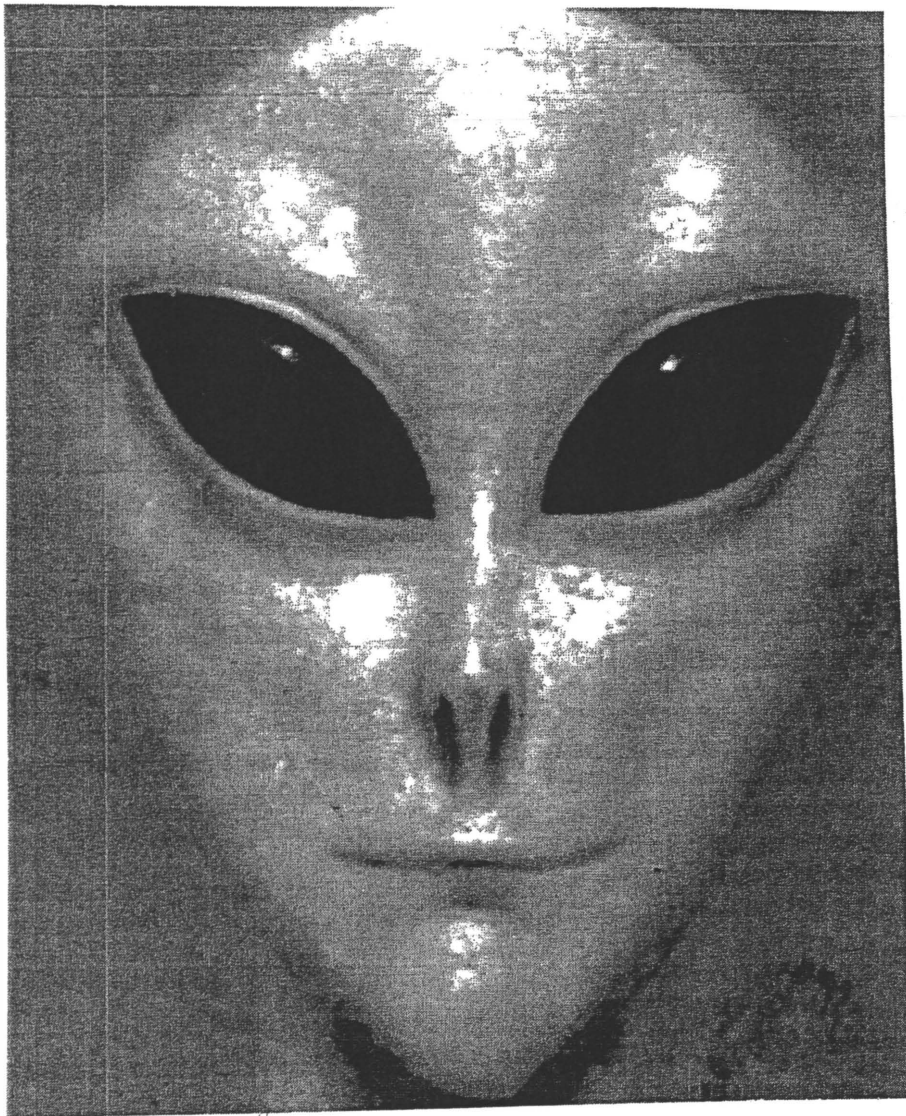
Andra frågor jag ställde till pastor Millican och hans repliker var som följer...

"Kände Du en önskan att dra till dej någon annans uppmärksamhet?"

Nej, vi var alltför vördnadsfulla.

"Observationen, alltså, visade sig att vara vanlig för dig?"
Kunde Du senare förklara konventionella termer?

Ja, mycket vanligt. Jag kunde inte förklara det i konventionella termer.

Finns det någon kraftledning i grannskapet ?

Nej, men det finns en TV-station i närheten.

Drabbades Du av någon fysisk effekt under eller efter observationen?

En känsla av frossa(möjligen beroende av en nervös reaktion?

--- AGM) Min fru kände kyla för omkring tre timmar och fick uppkastningar(kanske beroende på en chock?--- AGM).

Min fru sov också mycket dåligt denna natt,och hade drömmar om detta.Jag var OK.

Är du kunnig om UFO?

Nej,bara från vad jag har läst i tidningsartiklar.

Tänk tillbaka i ditt minne på observationen.Kan du nu beskriva den på något annat sätt?

Nej.

Har denna observation påverkat din inställning till detta fenomen i allmänhet?

Ja,i betydelsen att jag har sett" någonting" men jag är fortfarande inte säker på vad det var. Det kunde ha varit något psykiskt eller en materialisering av en " störtad varelse ". En apotekare trodde att det kunde ha varit ett irrbloss.

Vad var den omedelbara reaktionen från polisen?

Allvarligt, men de fann ingenting.

Fanns där några andra observanter inom området denna natt eller under de närmaste dagarna?

Ja, över Warminster (ingen tid angiven) och på söndagen den 5 maj kl 04,10 på morgonen över Bristol (inga detaljer).

Hur var inställningen från den lokala pressen?

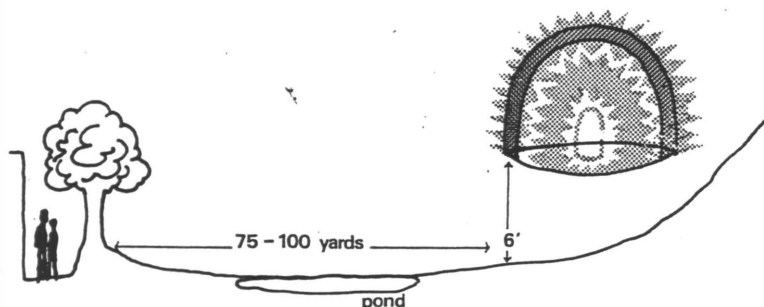
Nyhetsrubrikerna i New Observer den 2 maj mellan notisnyheterna skrevs det sidor från Daily Mirror.

Detaljer från den 5 maj observationer är följande:

En kvinna, vilkens namn och adress inte var nämnt, var vittomfattande, hon vaknade och satt upp i sin bädd när hon såg ett cirkulärt föremål med en svans—likt en flygande grodlarv--- passerade hennes fönster sakta och tyst mot Arnos Park. Den var ljus citronfärgad, inte så klart synbart begränsad som tidigare föremål. Det syntes flygande lågt över taktopparna omkring 5-10 sek, och storleken var förmodad som en fotboll hållen på en armlängds avstånd. Jag har också lärt att för omkring 5 år sedan såg en grupp av tonåringar ett liknande föremål som pastorn på samma plats, och också på en lördag omkring kl 21,00 på kvällen. Då de såg något flygande närma sig, något skarpt glödande— med stor kraft. De blev rädda, och en sprang gråtande hem. De var också skrämde och / för unga för att berättat för någon myndighet.

Sista ordet från en lokal apotekare: han trodde att det kunde vara ett irrbloss från "det lokala krematoriet".

Ur Flying Saucer Review.

Nytt mineral hittat i gammal meteorit!
En meteorit, som hittades i Antarktis 1969
Innehåller ett mineral som aldrig tidigare observerats. Det har fått namnet wassonit och består av titan och svavel. Forskarna räknar med att hitta flera nya ämnen i stenen, som troligen är från en 4,5 miljarder år gammal asteroid.

VITT OVALT FÖREMÅL I CANADA.

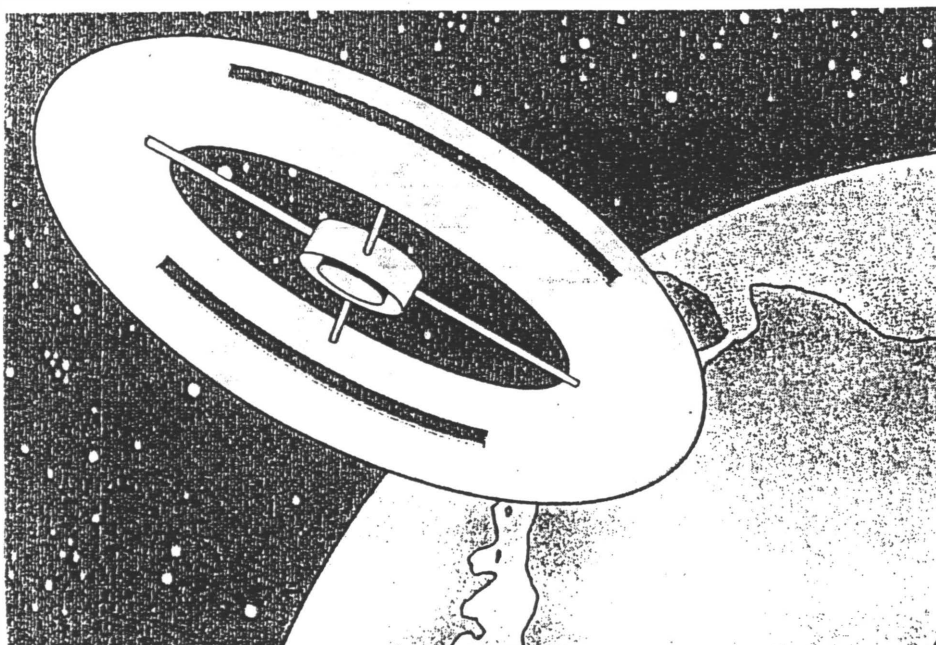
HOUSTON—En man hade just hämtat sin fru från en väns hus, och de kom hem 20,45 den 8 dec 2003. Det tog längre tid att köra hem när de fick se två barn efter vägen skrikande och pekande mot bergen bakom deras hem.

Mannen stannade bilen snabbt och båda föräldrarna hoppade ut utan rädsla eftersom de inte visste vad som var fel, tänkande det värsta. De observerade då ett vitt ovalformat föremål stående stilla över egendomen med en solid ring av blåljus som rörde sig runt ett vitt färgat föremål.

Ett svagt och besvärligt surrande hördes. Modern gick över och tog med flickorna in i huset. Fadern följde efter, men de tittade på det från insidan.

Föremålet lyste upp träden i ett vitt ljus på en lång sträcka, och efter fyra minuter startade det sakta och sände vita gnistor från botten. Det steg upp ganska sakta och reste sig upp mot toppen av berget och de förlorade sikten av det.

Tack till Brian Vike, Direktör för CANADA HBCC undersökare.

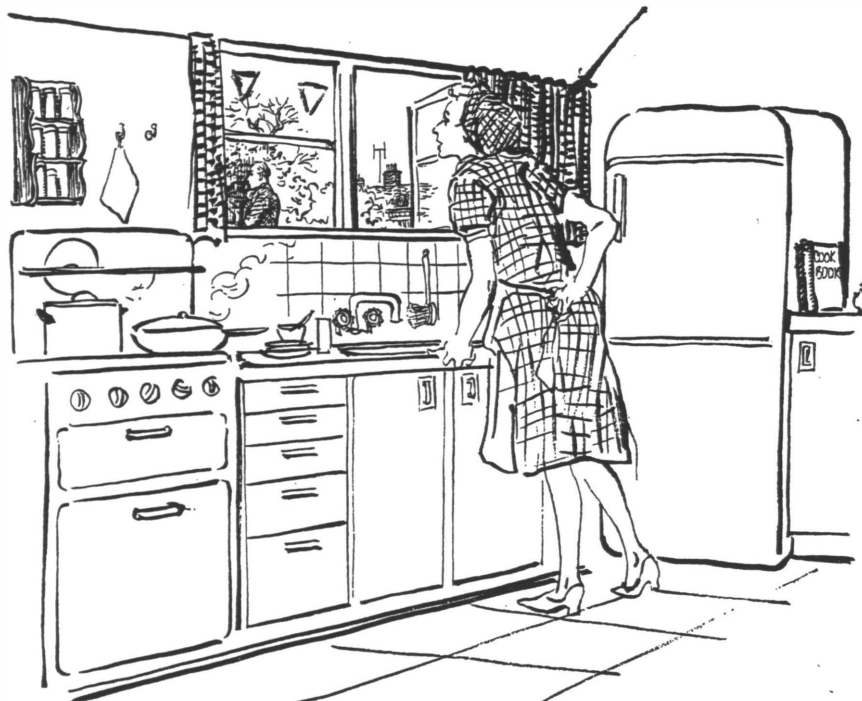
KRETSANDE TRIANGLAR ÖVER ILLINOIS.

LOVES PARK—Upplevelsen inträffade den 12 dec 2003, kl 17,35, då vi observerade ett föremål flygande söderut, som hade 3 ljus i triangelform. De flög sakta tvärs över skyn kretsande över fältet.

Vittnet berättade: "Det var kanske 30-100 meter ovanför marken och jag kunde se det klart. Det hade mörk färg. Ljusen var gula, och det hördes inget ljud.

Det verkade vara i storleken av ett litet flygplan, och rörde sig söderut, sedan vände de mot nordöst med full fart. Sedan vände de mot söder med ganska hög fart och försvann. Ljusen var triangelformade, ett ljus i varje hörn av föremålet.

Observationen varade i 20 minuter, och jag har aldrig mött någonting så spöklikt och hemskt liknande detta förut,:" sade hon. Tack till Peter Davenport, UFOcenter.

GLACIÄR HITTAD PÅ MARS

Forskare i det europeiska Mars Express-projektet har funnit strukturer som verkar vara en mycket ung glaciär på Mars.

Den ligger i ett område som kallas Deuteriloonius Mensae.

Man känner sedan tidigare till flera miljoner år gamla glaciärer på Mars, men i detta fall menar forskarna att det rör sig om en glaciär som bildades för endast 10000-100000 år sedan.

I geologisk mening betraktas glaciären därför som aktiv, vilket är fullkomligt unikt för Mars. Det återstår ännu att påvisa närvaron av vatten genom spektrala undersökningar, men på bilderna ser man på glaciärkanterna vita toppar, som endast kan tolkas som is som nyligen blottlagts.

Hade bilden tagits på jorden, skulle man inte tvivlat för ett ögonblick på att det var frågan om en glaciär.

Visar det sig verkligen vara en aktiv glaciär, skulle det vara ett mycket lämpligt mål för kommande besök med robotfarkoster, som kan visa om det har funnits liv på planeten.

Har mikroorganismer överlevt djupt nere i underjorden, kan man nämligen Förstå sig att de har förts upp till ytan tillsammans med det uppåtstigande vattnet.

ORGANISKT MATERIAL PÅ FRÄMMANDE PLANET.

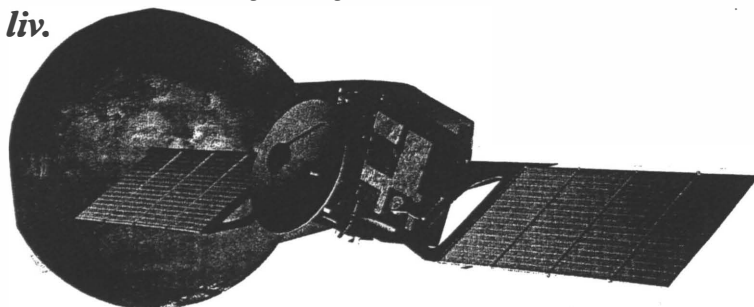
För första gången har forskare funnit organiska molekyler och vatten i atmosfären på en planet utanför solsystemet.

Det kan betyda liv på andra håll i Universum.

Fyndet har gjorts på planeten HD189733b, som befinner sig 63 ljusår från jorden. Den går i omloppsbanan runt en kraftig stjärna, och det är så tursamt att planetens bana går in framför stjärnan sett från jorden.

Därmed har astronomen Mark Swain och hans kollegor kunnat analysera ljuset då det passerade HD189733bs atmosfär.

Grundämnen absorberar ljus olika, och ljusspektra visar på så sätt atmosfärens innehåll. Här fann forskare metan och vattenånga, som båda är viktiga för liv.

Okänd kultur gjorde hjulspår

Malta är i dag ett populärt resmål, men öns historia är lite dunkel. Förutom många byggnadskomplex och tempel, vars ursprung man inte känner, gäller det inte minst de så kallade hjulspåren.

Hjulspåren är smala, parallella fåror, i regel med ett inbördes avstånd på 1,4–1,5 meter. De kan gå upp till 65 centimeter ned i berggrunden och finns spridda över större delen av Malta – på en plats i så stora mängder att platsen kallas Clapham Junction efter en av Londons mest trafikerade järnvägsknutar. Vid första ögonkastet ser hjulspåren inte

mycket ut för världen, men närmare studier avslöjar en rad besynnerligheter. På flera ställen byter de riktning så tvärt att en eventuell vagn omöjligt kan ha navigerat runt. I andra områden leder spåren rakt ut över branta sluttningar, och vid en del kustavsnitt kan man se spår som löper under vattnet. En del spår ser även ut att både börja och sluta helt slumpmässigt i landskapet.

Förutom spårens märkliga dragning har många undrat hur det har varit möjligt för forna tiders vagnar att slita upp djupa fåror i den hårda berggrunden. Det är dessutom

oklart vilken kultur som kan tänkas ha stått bakom de djupa spåren.

Till de mer särpräglade teorierna hör att det inte alls är hjulspår utan kanaler för jordenergi, som kanske varit fyllda med kopparledningar, så att ön en gång fungerat som en stor antenn för att tala med gudarna.

De flesta lutar dock åt mer jordnära förklaringar. Till exempel anser den maltesiske arkeologen Anthony Bonanno att de flesta av hjulspåren hör ihop med stenbrott från antiken, troligen från feniciernas tid omkring 600-talet före Kristus.

Om en vagn skulle skulle rulla i de djupaste spåren, skulle det kräva hjul med en diameter på minst 1,5 meter.

LVS

Derek Mottershead är övertygad om att spåren kommer från hjul.

Våt sten ger efter

Professorn i geografi vid University of Portsmouth Derek Mottershead har arbetat mycket med hjulspåren. Han anser inte att det är något mystiskt med dem. De har blivit så djupa för att berget mister 80 procent av sin hårdhet, när det blir vått. De spår som går ut över sluttningar och under vattnet kan lätt förklaras med förändringar i öns landskap.

TYSK RAKETFORSKARE PLANERADE DEN FÖRSTA ERÖVRINGEN AV MARS.

(Ur Illustrerad Vetenskap)

I nr 6, 7, och 8 2011 hade vi serien om drömmen om att resa till Mars. Vi fick dessvärre inte plats med historien om den tyske raketforskaren Wernher von Braun och hans planer för en sådan färd. Hans förslag var en flotta på tio stora rymdskepp med en samlad besättning på 70 man. Stora flygplan med enorma vingar skulle landa på skidor på isen vid polerna, och efteråt skulle astronauterna i sina traktorer köra de 5000 km ned till ekvatorn. Därifrån skulle hemresan ske.

Hans ambitiösa tankar fick enorm utbredning redan 1954, - inte minst för att Walt Disney producerade några TV-program om von Brauns visioner för rymdfarten.

Sedan kom rymdåldern och NASA beslutade att två Saturn 5-raketer, var och en med 6 man skulle lämna jorden den 12 november 1981 och anlända till Mars den 9 augusti 1982.

Kulmen på uppdraget skulle vara anläggandet av en bas på planeten 1989.

Det blev som bekant inget med det. Tekniken var inte redo för färder längre än till månen.

Wernher von
Braun planerade
en resa till Mars.

FORSKARE TRODDE MÅNE VAR BEBODD

Astronomen Carl Sagan och hans assistent Joseph Veverka arbetade det sena skiftet på markkontrollen för rymdsonden Mariner 9 den 30 november 1971. Då mottogs den första närbilden av Marsmånen Phobos, och de kunde då se att den var ett potatisformat klot fullt av kratrar.

Plötsligt såg de dock även ett starkt ljus skina från Phobos. Sagan erkände själv att han för en kort stund trodde att ljuset var konstgjort. Ljuset försvann emellertid igen, då bilden

rensades från datorfel.

Sedan dess har man tagit ett stort antal bilder av Phobos och den andra Marsmånen Deimos. Förvisso är de inte konstgjorda, men det finns ändå många mysterier knutna till dem. Forskarna vet till exempel inte varför de är så mörka och bildade av ett helt annat material än själva Mars.

Phobos och Deimos består av materia, som annars framför allt finns i asteroider, som kretsar mycket längre ut i solsystemet.

Man har också undrat över en monolit, som tydligt sticker ut i landskapet. Med all sannolikhet rör det sig bara om en stor sten. Att monoliten har blivit så känd, visar emellertid hur stark vår önskan är att finna allra minsta tecken på att vi inte är ensamma i universum...

Phobos skall nu utforskas av den ryska rymdsonden Fobos-Grunt som 2012 skall anlända och samla in ett litet prov, som skall sändas tillbaka till jorden. Kanske kan detta prov ge några av svaren.....

(Illustrerad Vetenskap)

Kristallinser gör föremål osynliga!

Forskare från Singapore och MIT har gjort ett föremål osynligt för människoögat i alla typer av ljus. De satte två linser av kristall så att ljusets in- och utfallsvinkel förblev densamma. Föremålen bakom linsen syntes då inte. Föremålen var bara några mm breda.

Man kan träffa en spegel på månen

Jag har precis läst svaret på hur man mäter avståndet till månen i nr 7/2008, och jag har svårt att tro på det som ni skriver. Jag har tidigare läst att det inte finns teleskop som är så kraftiga att man från jorden kan se de föremål som astronauterna lämnat på månen, till exempel flaggan. Hur skulle man då kunna träffa en spegel på cirka 60 x 60 centimeter 384 400 kilometer bort? David Samuelsson

Laserstrålen skickas ut från teleskop på jorden, och trots att den är mycket smal, när den skickas ut, sprider den sig och täcker ett område på sex kilometers utsträckning, när den når månen.

Man har helt exakta positioner för två av de tre speglarna – det råder lite osäkerhet om var den tredje spegeln, från Apollo 11, finns. När man har positionerna, behöver man inte kunna se speglarna för att rikta strålen i rätt riktning och träffa en av dem.

Red

DEN HAR GJORT MIG BLIND.

Närkontakten av andra graden: Itatania, Rio de Janeiro,
Brasilien, den 30 aug. 1970.

Brasilien förefaller ha fått mer än sin andel av UFO-incidenter som lett till att vittnena skadats eller t.o.m dödats. Bara några få år efter Inacio de Souzas fasansfulla upplevelse skadades en annan brasilier i ett kort och fasaväckande möte med ett mystiskt föremål. Offret den här gången var Almiro Martins de Freitas, en säkerhetsvakt som skadades under sitt arbete.

Incidenten inträffade klockan 21.30 den 30 aug. 1970. de Freitas, som var gift och hade 3 barn, arbetade för den speciella inre säkerhetsavdelningen vid Funildammen i Itatania i staten Rio de Janeiro. Den här kvällen var han ute på patrull och inspekterade det område han hade ansvaret för. Det hade just regnat häftigt, så marken var våt. Han hade nästan kommit till slutet på sitt pass då han fick syn på en puckelliknande massa på en liten höjd. Den hade en rad mångfärgade ljus, som bl.a lyste i orange, rött och blått.

de Freitas kände sig osäker men motstod sin första instinktiva impuls att ge sig därifrån så fort som möjligt. Försiktigt började han gå ditåt. Ännu när han befann sig på ca 15 meters avstånd från föremålet var det omöjligt att urskilja dess form i mörkret.

Nu hördes ett intensivt oljud. Det lät som ljudet av en jetmotor och slog lock för hans öron. Skrämd drog han upp sin revolver och började skjuta mot ljuset. Efter det andra skottet kom en bländande blixtn från föremålet som tydligen var riktat mot honom själv. de Freitas blev förblindad. Han sköt ännu ett skott rakt ut i luften och kände hur han omgavs av en våg av värme. Då upptäckte han att han blivit immobiliserad.

Strax efteråt kom en annan nattvakt och en passerande bilist fram till platsen. Det var en surrealistisk scen. de Freitas stod stelt vid en jordhög, med revolvern höjd och ropade till dem: "Titta inte dit! Akta er för blixten! Den har gjort mig blind! "De två nykomlingarna lyckades bära den nedbrutne mannen till bilen. Efter ett tag återfick han rörelseförmågan, men kunde fortfarande inte se.

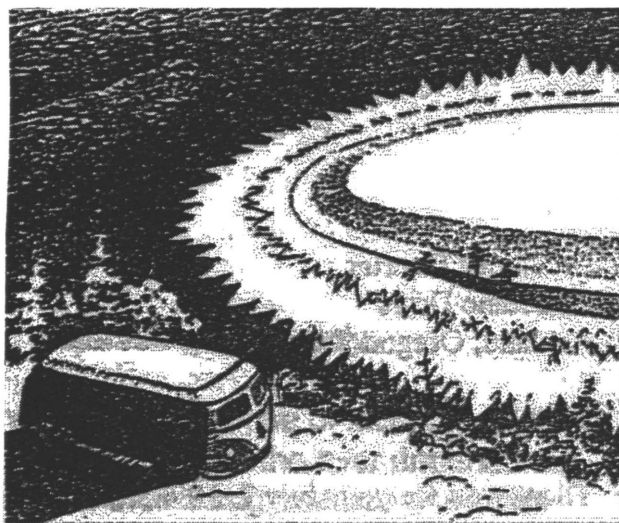
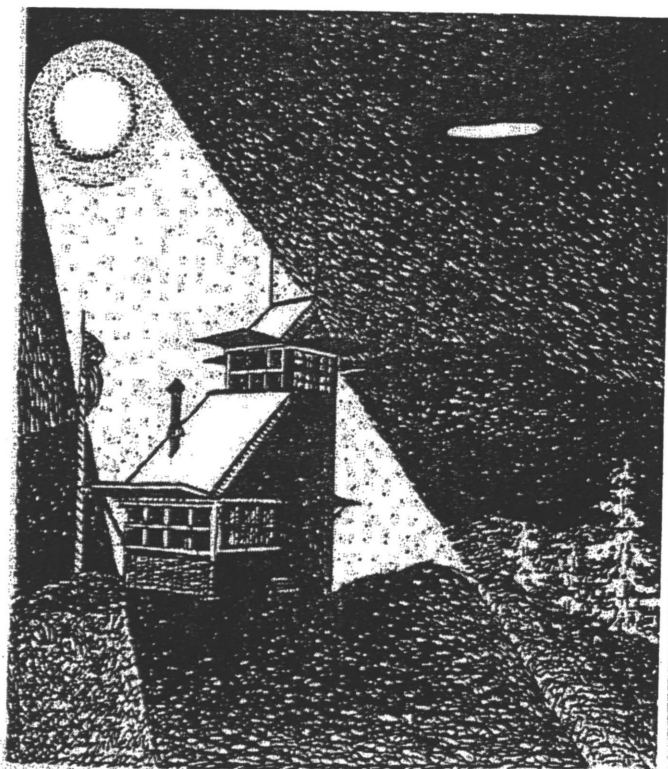
Ett betydelsefullt faktum som bekräftar de Freitas berättelse noterades på platsen för incidenten. Där han hade sett de mångfärgade ljusen fanns det ett cirkelformigt område som var alldeles torrt trots att hällregnet hade gjort den omgivande marken genomblöt.

Från Itatiaia togs säkerhetsvakten till sjukhuset i staden Guanabara där psykiatriker och ögonläkare undersökte honom. Testerna visade att patienten var fullkomligt normal i fysiologiska avseenden. Undersökarna var övertygade om att hans blindhet var resultatet av en chock. de Freitas blev tydligt upprörd när han talade om sin upplevelse.

Den 3 sept publicerades incidenten i ett antal brasilianska tidningar. Fast det nu hade gått 3 hela dygn hade de Freitas fortfarande inte återfått sin syn.

Från och med nu övertogs undersökningarna av de nationella säkerhetsmyndigheterna, där huvudrollen spelades av den avdelning som sysslade med UFO-undersökningar. De civila UFO-undersökare som försökte ta reda på mer om fallet upptäckte att den officiella undersökningen var sekretessbelagd. Denna senaste incident i serien av våldsamma händelser med UFOs som inkräktade på det nationella territoriet togs uppenbarligen på allvar av den brasilianska regeringen.

Ur Det Oförklarliga. Charles Bowen.

ETT SPÖKLIKT ORANGE LJUS.

Närkontakt av tredje graden: SAO Vicente, Sao Paulo, Brasilien, den 4 nov 1957.

Det brasilianska kustfortet Itaipu ligger i Sao Vicente, nära hamnen Santos i staten Sao Paulo. För de två posterna som patrullerade kanonposteringsarna under småtimmarna den 4 nov 1957 föreföll allting lungt. Ingenting varslade om att de snart skulle genomgå en mardrömsliknande upplevelse som än i dag är oförklarad.

Kl 2 på morgonen såg de två posterna plötsligt en "klar stjärna" dyka upp över Atlanten. Den växte sig allt större och soldaterna insåg att den med hög hastighet kom rakt mot dem. De blev förbluffade när de såg det lysande föremålet, som de tog för ett flygplan, men det föll dem inte in att slå larm.

På några få sekunder nådde de ljudlöst flygande UFOt en punkt högt ovanför fortet där det stannade. Så flöt det nedåt och stannade sedan igen cirka 50 meter ovanför det högsta kanontornet och marken mellan tornen badade i ett spöklikt kusligt orange ljus. Föremålet föreföll vara i stort sett cirkelrunt och enligt soldaterna ungefär lika stort som en "stor Douglas" (varmed de förmodligen menade en Douglas DC-6). Vaktposterna kunde nu höra ett mjukt brummande ljud som förmodligen kom från föremålet.

Utan varning insveptes de plötsligt i en våg av intensiv hetta. Det föreföll som om det brann överallt i deras uniformer, och det brummande ljudet intensifierades.

En vaktpost blev yr och vacklade till innan han föll medvetslös till marken. Hans kamrat lyckades stappla in till en relativt skyddad plats under en av kanonerna. Men väl där blev han från sina sinnen av skräck och började skrika som besatt.

Hans hjärtskärande skrik väckte resten av garnisonen, men några sekunder senare bröts strömmen, ljusen släcktes och den elektriska utrustningen upphörde att fungera. En officer försökte starta nödgeneratoren men också det misslyckades. Hela tiden fortsatte mannen vråla och förvirringen i det mörklagda fortet övergick i förfäran.

Plötsligt tändes ljuset igen. De officerare och soldater som förts kom ut han se ett starkt orange ljus stiga rakt uppåt innan det sköt iväg

med stor hastighet. De sist anlända såg dem som kommit tidigare undersöka den medvetslösa vaktposten medan kamraten fortfarande låg hopkrupen i sitt gömställe och grät hysteriskt.

På sjukavdelningen konstaterade man att de båda männen hade "förstagsgrads och djupa andragsgrads brännskador— huvudsakligen på ställen som skyddats av kläderna". Den vaktpost som förblivit vid medvetande befann sig i ett djupt chocktillstånd och det skulle ta många timmar innan han kunde tala igen.

Fortets elektriska klockor hade stannat på 2,03 vilket betydde att hela den mardrömslika händelsen inte tagit mer än ungefär 4 minuter.

Senare samma morgon förbjöd den överste som förde befälet i fort Itaipu alla att berätt om incidenten för någon. Säkerhetsofficerare satte snart igång en undersökning och en rapport sändes till armehögkvarteret. Några dagar senare anlände officerare från den amerikanska kontingenten i Brasilien tillsammans med officerare ur det Brasilianska flygvapnet. Under tiden flögs vaktposterna till armeshjukhuset i Rio de Janerio där de omgavs av en ring av säkerhetsvakter.

Tre veckor senare sökte en officer från fortet som var intresserad av UFO-iakttagelser upp Dr Olavo Fontes som sysslade med undersökningen av det berömda fallet Antonio Villas Boas som vi tidigare granskat. Officeren hade varit närvarande i fortet under incidenten och när han väl försäkrat sig om att hans identitet aldrig skulle avslöjas berättade han fallets alla detaljer för Fontes. Dr Fontes tog kontakt med sina läkarkollegor på sjukhuset, men förutom att bekräfta att två soldater behandlades där för svåra brännskador ville de inte berätta mer för honom.

Utan någon ytterligare bekräftelse kunde Fontes inte publicera någon redogörelse. Så fallet stannade i arkiven tills doktorn av en tillfällighet mötte tre andra officerare som under ett samtal bekräftade det inträffade. Tack vare dessa officerares förbjudna avslöjanden har världen fått en viss, men gäckande otillräcklig, vetskap om det ovälkomna besök ett UFO en fasansfull natt gjorde på fortet Itaipu.

Ur det Oförklarliga

EN TALLRIK OMGIVEN AV FÄRGÅDE LJUS I EN RING.

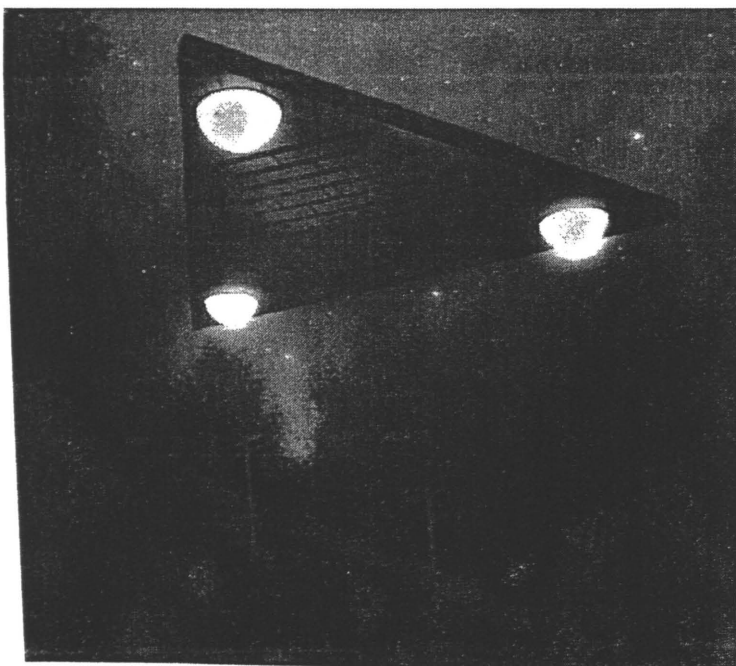
**Närkontakt av tredje graden: Puente de Herrera,
Valladolid, Spanien, den 15 aug 1970.**

År 1974 fick Flying Saucer Review en rapport från Charles Fortgruppen i Valladolid i Spanien. De hade granskat en UFO-iakttagelse som hade gjorts några år tidigare. Vittnet var en 22-årig kvinna som arbetat som hembiträde hos en lantbrukare vid Puente de Herrera, nära floden Duero söder om Valladolid. På hennes egen begäran hemlighölls den unga kvinnans namn eftersom hon inte hade fått någon skolutbildning och varken kunde läsa eller skriva. Vi skall här helt enkelt kalla henne "Senoritan".

Den 15 aug 1970 satt senoritan och såg på TV då hon plötsligt fick höra ett gällt visslande ljud. Samtidigt utplånades TV-bilden av en massa linjer. Att skruva på rattarna hade ingen effekt så hon gick till husets framdörr och öppnade den.

Till sin bestörtning såg hon ett egendomligt föremål med flera olika ljus som stod på uppfarten. Och intill stod där en mycket egendomlig "man" som tycktes undersöka alfalfaskörden på fältet bredvid. Den unga kvinnan blev mycket rädd, gick tillbaka in i huset och stängde dörren. Då började det visslande ljudet igen, men när hon gick och såg ut genom fönstret i sitt rum hade både maskinen och "mannen" försvunnit.

Vid det tillfället anförtrodde senoritan bara sin pojkvän vad som hade hänt. Hennes egen familj fick inte höra om det förrän i mars år 1972 då hon berättade det sedan hennes sväger sagt någonting om UFO:n. Det var hennes sväger som sedan tog kontakten med Charles Fortgruppen.

Under undersökningen som följde fick J. Macias och de andra undersökarna reda på att från det att det visslande ljudet hördes tills vittnet först såg ut genom fönstret hade det gått ungefär 5 minuter. Det visslande ljudet fortsatte medan hon kikade ut genom dörren, men verkade lite mindre intensivt. Ytterlamporna hade hon som vanligt släckt någon gång mellan 22,30- och kl 23 så hon trodde inte att någon kunde ha sett henne då hon öppnade dörren.

UFOt som balanserade på flera "fötter" på vägen var cirka 3 meter brett och 2½ meter högt. Den övre delen bestod av en halvcirkelformad kupol som såg ut att vara gjord av kristall. Ovanpå denna roterade ett blå-vitt-ljus med ojämn hastighet och ljuset blev svagare varje gång ju långsammare det gick. Kupolen hölls uppe av en tallrik som omgavs av en ring av färgade ljus som hela tiden bytte färg från vitt till purpur och sedan gult.

Farkostens passagerare var ungefär 180 cm lång och klädd i en mörk, tätt åtsittande, klädnad och en hjälm. Runt vristerna och anklarna hade han lysande vita "armband" och mitt på bältet hade han ett lysande "spänne" av samma självlysande material. Senioritan var inte säker på hans hudfärg och kunde inte se något hår. Hon sade att "mannen" föreföll intresserad av alfalfan och att han gick emot den med ovanligt långa steg.

En ihållande efterglöd.

Enligt vittnet lämnade farkosten fysiska spår efter sig, för när hon gick till fönstret i sitt rum såg hon ett svagt ljus där föremålet hade stått. Förvånad undersökte hon marken. På vägytan fanns det svarta fotspår som påminde om märken efter vanliga skor, med mindre klackar än sula. Fotspåren måste ha varit synliga för alla som kom till huset, men senioritan hade inte ännu berättat för någon om sin upplevelse då och ville inte dra uppmärksamheten till dem. Så länge de fanns kvar lyste emellertid landningsplatsen fortfarande på nätterna.

Undersökarna ansåg att det faktum att senoritan var analfabet bidrog till trovärdigheten hos hennes berättelse eftersom de menade att hon knappast kunnat hitta på en så komplicerad historia. Efter att ha talat med hennes familj förstod de att deras kunskaper om andra UFO-observationer inte var så stora att de kunde gett senoritan så detaljrika fakta. Dessutom föreföll det finnas mycket svaga motiv för ett bedrägeri, för det var bara av en tillfällighet som hon råkade berätta vad som hänt för sin sväger 18 månader senare. Andra familjemedlemmar berättade för undersökarna att senoritan efter den första intervjun hade gråtit hysteriskt och anklagat sin sväger för att ha avslöjat hennes hemlighet.

Ur det Oförklarliga. Charles Bowen.

